

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT HOA NGHIÊM

QUYỂN 32

Phẩm 25: THẬP HỒI HƯỚNG (Phần 10)

Chư Phật tử! Thế nào là Đại Bồ-tát hồi hướng ngang bằng cõi pháp vô lượng?

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát này lấy lựa vô cấu để quán đầu mình, trụ nơi ngôi Pháp sư rộng hành pháp thí, khởi Từ bi lớn, an lập chúng sinh nơi tâm Bồ-đề, thường làm lợi ích không hề ngừng nghỉ, dùng tâm Bồ-đề nuôi lớn căn lành, làm thầy Điều ngự, dạy các chúng sinh đạo trí Nhất thiết, làm mặt trời pháp cho tất cả chúng sinh, dùng ánh sáng căn lành soi khắp tất cả. Tâm Bồ-tát luôn bình đẳng đối với chúng sinh, tu các hạnh lành không hề ngừng nghỉ. Tâm Bồ-tát thanh tịnh trí tuệ, tự tại, chẳng bỏ tất cả thiện căn đạo nghiệp, làm thương chủ đại trí cho tất cả chúng sinh, dẫn dắt họ vào nơi đạo chân chánh an ổn. Bồ-tát làm hướng đạo cho chúng sinh khiến họ tu tập tất cả pháp lành. Bồ-tát làm thiện hữu vãng vàng bất hoại cho tất cả chúng sinh, khiến thiện căn của họ được tăng trưởng thành tựu.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát này lấy pháp thí làm đầu, phát sinh tất cả pháp lành thanh tịnh, thâm nhận hưởng đến tâm trí Nhất thiết, nguyện lực thù thắng rốt ráo kiên cố càng thêm thành tựu, đủ oai đức lớn, nương Thiện tri thức tâm không đua nịnh lừa dối, tư duy quán sát cảnh giới vô biên của môn trí Nhất thiết. Rồi đem thiện căn này hồi hướng như vậy:

Nguyện được tu tập thành tựu thêm lớn tất cả cảnh giới rộng lớn vô ngại. Nguyện được ở trong chánh giáo của Phật nghe và thọ trì diễn thuyết cho đến một câu, một bài kệ. Nguyện được ghi nhớ tất cả chư Phật quá khứ, vị lai, hiện tại trong vô lượng, vô biên tất cả thế giới đồng với cõi pháp, đã ghi nhớ rồi liền tu hạnh Bồ-tát. Lại nguyện dùng thiện căn niệm Phật này vì một chúng sinh ở một thế giới mà tu hạnh Bồ-tát suốt kiếp vị lai. Như ở một thế giới, tất cả thế giới cùng tận cõi pháp, cõi hư không cũng như vậy. Như vì một chúng sinh, vì tất cả chúng sinh cũng như vậy.

Bồ-tát này dùng phương tiện khéo léo, mỗi mỗi đều vì thế lớn trang nghiêm suốt kiếp vị lai, tu tưởng không hề rời chư Phật, các bậc Thiện tri thức, thường thấy chư Phật hiện thân ở trước mình. Không có một Đức Phật nào xuất thế mà không được gần gũi.

Phạm hạnh thanh tịnh, tất cả chư Phật và chư Bồ-tát đã khen, đã nói, đều thệ nguyện tu hành viên mãn. Đó là phạm hạnh chẳng phá bỏ, phạm hạnh chẳng thiếu sót, phạm hạnh chẳng xen tạp, phạm hạnh chẳng nhớ, phạm hạnh không lỗi, phạm hạnh không che lấp, phạm hạnh được Phật khen, phạm hạnh không nương tựa, phạm hạnh không chỗ thủ đắc, phạm hạnh thanh tịnh lợi ích cho Bồ-tát, phạm hạnh của chư Phật ba đời đã tu, phạm hạnh vô ngại, phạm hạnh không chấp trước, phạm hạnh không tranh cãi, phạm hạnh không diệt, phạm hạnh an trụ, phạm hạnh không gì sánh, phạm hạnh không dao động, phạm hạnh không loạn động, phạm hạnh không sân giận.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát nếu có thể vì mình mà tu hành những phạm hạnh thanh tịnh như vậy, thì có thể vì khắp tất cả chúng sinh, làm cho tất cả đều được an trụ, làm

cho tất cả đều được hiểu rõ, đều được thành tựu, đều được thanh tịnh, đều được không bẩn, đều được chói sáng, lìa nhiễm trần, không chướng ngại, lìa nhiệt nã, lìa ràng buộc, lìa hẳn các ác, làm cho tất cả chúng sinh đều không có làm hại, thanh tịnh rốt ráo. Vì sao? Vì Đại Bồ-tát đối với phạm hạnh nếu tự mình chẳng được thanh tịnh thì không thể làm người khác thanh tịnh, nếu tự mình thoái chuyển thì không thể làm người khác chẳng thoái chuyển, nếu tự mình có lỗi thì không thể làm người khác không lỗi lầm, nếu tự mình xa lìa thì không thể làm người khác thường chẳng xa lìa, nếu tự mình lười biếng thì không thể làm người khác chẳng lười biếng, nếu tự mình chẳng tin hiểu thì không thể làm người khác tin hiểu, nếu tự mình chẳng an trụ thì không thể làm người khác an trụ, nếu tự mình chẳng chứng nhập thì không thể làm người khác chứng nhập, nếu tự mình buông bỏ thì không thể làm người khác chẳng buông bỏ, tự mình đối với phạm hạnh nếu có tán động thì không thể làm cho tâm người khác chẳng tán động. Vì sao? Vì Đại Bồ-tát đã an trụ nơi hạnh không điên đảo, nói pháp không điên đảo, lời nói thành thật, tu hành đúng lời Phật dạy, làm thanh tịnh thân, khẩu, ý, lìa những tạp nhiễm, trụ hạnh vô ngại, diệt tất cả chướng.

Đại Bồ-tát tự mình đã được tâm thanh tịnh rồi vì người khác nói pháp tâm thanh tịnh, tự mình tu hạnh hòa nhẫn dùng thiện căn điều phục tâm mình, rồi làm người khác cũng tu hạnh hòa nhẫn dùng các thiện căn điều phục tâm mình, tự mình đã lìa nghi hối cũng làm cho người khác lìa hẳn nghi hối, tự mình được niềm tin thanh tịnh, cũng làm cho người khác được niềm tin thanh tịnh chẳng hoại, tự mình an trụ nơi chánh pháp cũng làm cho chúng sinh an trụ nơi chánh pháp.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát lại đem thiện căn do pháp thí mà có, để hồi hướng như vậy:

Nguyện cho tôi được vô tận pháp môn của chư Phật rồi vì khắp chúng sinh mà phân biệt diễn nói, làm cho họ đều hoan hỷ thỏa mãn, dẹp trừ tất cả dị luận của ngoại đạo. Nguyện cho tôi có thể vì tất cả chúng sinh diễn nói biển chánh pháp của chư Phật ba đời, đối với sự sinh khởi của mỗi mỗi pháp, nghĩa lý của mỗi mỗi pháp, danh ngôn của mỗi mỗi pháp, an lập của mỗi mỗi pháp, giải thuyết của mỗi mỗi pháp, hiển thị của mỗi mỗi pháp, cửa ngõ của mỗi mỗi pháp, ngộ nhập của mỗi mỗi pháp, quán sát của mỗi mỗi pháp, phận vị của mỗi mỗi pháp, tôi đều được tạng pháp vô biên, vô tận, được điều không sợ hãi, đủ bốn biện tài rộng vì chúng sinh phân biệt giải nói vô cùng vô tận suốt đời vị lai, vì muốn cho tất cả chúng sinh lập chí nguyện thù thắng phát sinh biện tài vô ngại không sai lầm, vì muốn làm cho tất cả chúng sinh đều được hoan hỷ, vì muốn làm cho tất cả chúng sinh thành tựu tất cả ánh sáng pháp thanh tịnh, tùy theo tiếng của các loài mà diễn thuyết không dứt, vì muốn làm cho tất cả chúng sinh tin chắc vui mừng trụ nơi trí Nhất thiết, biết rõ các pháp không còn mê lầm, tự nghĩ: “Ta sẽ ở khắp tất cả thế giới vì chúng sinh siêng năng tu tập, được thân vô lượng tự tại khắp cõi pháp, được tâm vô lượng rộng lớn khắp cõi pháp, được đủ âm thanh vô lượng thanh tịnh khắp cõi pháp, hiện chúng hội đạo tràng vô lượng khắp cõi pháp, tu hạnh Bồ-tát vô lượng khắp cõi pháp, được an trụ bậc Bồ-tát vô lượng khắp cõi pháp, chứng đức bình đẳng vô lượng của Bồ-tát khắp cõi pháp, học pháp Bồ-tát vô lượng khắp cõi pháp, trụ hạnh Bồ-tát vô lượng khắp cõi pháp, nhập hồi hướng Bồ-tát vô lượng khắp cõi pháp.

Trên đây là Đại Bồ-tát đem các thiện căn để hồi hướng, vì muốn cho chúng sinh đều được thành tựu trí Nhất thiết.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát lại đem thiện căn hồi hướng như vậy:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vì muốn thấy vô lượng chư Phật khắp cõi pháp, vì điều phục vô lượng chúng sinh khắp cõi pháp, vì trụ trì vô lượng cõi Phật khắp cõi pháp, vì chứng vô lượng trí Bồ-tát khắp cõi pháp, vì được vô úy vô lượng khắp cõi pháp, vì thành tựu vô lượng Đà-la-ni của Bồ-tát khắp cõi pháp, vì được an trụ nơi vô lượng trụ nơi chẳng thể nghĩ bàn của Bồ-tát khắp cõi pháp, vì đủ vô lượng công đức khắp cõi pháp, vì đầy vô lượng thiện căn lợi ích chúng sinh khắp cõi pháp.

Đại Bồ-tát lại nguyện, do căn lành này khiến tôi được phước đức bình đẳng, trí tuệ bình đẳng, lực bình đẳng, vô úy bình đẳng, thanh tịnh bình đẳng, tự tại bình đẳng, chánh giác bình đẳng, thuyết pháp bình đẳng, nghĩa bình đẳng, quyết định bình đẳng, thần thông bình đẳng. Tất cả pháp trên đây đều được viên mãn. Tôi được như thế nào, nguyện cho tất cả chúng sinh cũng đồng được như tôi.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát lại đem thiện căn hồi hướng như vậy:

Như cõi pháp vô lượng, thiện căn hồi hướng cũng như vậy, được trí tuệ vô lượng. Như cõi pháp vô biên, thiện căn hồi hướng cũng như vậy, thấy chư Phật vô biên. Như cõi pháp vô hạn, thiện căn hồi hướng cũng như vậy, đến các cõi Phật vô hạn. Như cõi pháp không bờ bến, thiện căn hồi hướng cũng như vậy, nơi tất cả thế giới tu hạnh Bồ-tát không có giới hạn. Như cõi pháp không đoạn, thiện căn hồi hướng cũng như vậy, an trụ nơi trí Nhất thiết trọn chẳng đoạn tuyệt. Như cõi pháp một tánh, thiện căn hồi hướng cũng như vậy, đồng một trí tánh với tất cả chúng sinh. Như cõi pháp tự tánh thanh tịnh, thiện căn hồi hướng cũng như vậy, làm cho tất cả chúng sinh được rốt ráo thanh tịnh. Như cõi pháp tùy thuận, thiện căn hồi hướng cũng như vậy, làm cho tất cả chúng sinh đều tùy thuận hạnh nguyện Phổ hiền. Như cõi pháp trang nghiêm, thiện căn hồi hướng cũng như vậy, làm cho tất cả chúng sinh dùng hạnh Phổ hiền mà trang nghiêm. Như cõi pháp không thể hư hoại, thiện căn hồi hướng cũng như vậy, làm cho các Bồ-tát chẳng hư hoại những hạnh thanh tịnh.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát lại đem thiện căn hồi hướng như vậy:

Nguyện đem thiện căn này phụng sự tất cả chư Phật, chư Bồ-tát, đều làm cho hoan hỷ. Nguyện do thiện căn này mau được vào tánh trí Nhất thiết. Nguyện do thiện căn này tu trí Nhất thiết khắp tất cả mọi nơi. Nguyện do thiện căn này làm cho tất cả chúng sinh thường được thấy tất cả chư Phật. Nguyện do thiện căn này làm cho tất cả chúng sinh thường được thấy chư Phật và có thể làm Phật sự. Nguyện do thiện căn này làm cho tất cả chúng sinh thường được thấy Phật, đối với những Phật sự chẳng sinh tâm lười trễ. Nguyện do thiện căn này làm cho tất cả chúng sinh thường được thấy Phật tâm thanh tịnh hoan hỷ không thoái chuyển. Nguyện do thiện căn này làm cho tất cả chúng sinh thường được thấy Phật, tâm khéo hiểu rõ. Nguyện do thiện căn này làm cho tất cả chúng sinh thường được thấy Phật, chẳng sinh tâm chấp trước. Nguyện do thiện căn này làm cho tất cả chúng sinh thường được thấy Phật, thấu suốt vô ngại. Nguyện do thiện căn này làm cho tất cả chúng sinh thường được thấy Phật, thành tựu hạnh Phổ hiền. Nguyện do thiện căn này làm cho tất cả chúng sinh thường được thấy Phật, hiện ra trước không lúc nào tạm bỏ. Nguyện do thiện căn này làm cho tất cả chúng sinh thường được thấy Phật, phát sinh vô lượng thần lực của Bồ-tát. Nguyện do thiện căn này làm cho tất cả chúng sinh thường được thấy Phật, đối với tất cả pháp trọn không quên mất.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát lại đem những thiện căn hồi hướng như vậy:

Hồi hướng như tánh không khởi của cõi pháp. Hồi hướng như tánh căn bản của cõi pháp. Hồi hướng như tánh tự thể của cõi pháp. Hồi hướng như tánh không nương tựa của

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

cõi pháp. Hồi hướng như tánh không quên mất của cõi pháp. Hồi hướng như tánh không rỗng lặng của cõi pháp. Hồi hướng như tánh tịch tĩnh của cõi pháp. Hồi hướng như tánh không nơi chốn của cõi pháp. Hồi hướng như tánh không đời đời của cõi pháp. Hồi hướng như tánh không sai biệt của cõi pháp.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát lại đem pháp thí, có bao nhiêu sự nêu dạy, có bao nhiêu sự khai ngộ và những thiện căn do đây phát khởi để hồi hướng như vậy:

Nguyện cho tất cả chúng sinh thành Bồ-tát, Pháp sư thường được chư Phật hộ niệm.

Nguyện cho tất cả chúng sinh làm Pháp sư vô thượng theo phương tiện an lập tất cả chúng sinh nơi trí Nhất thiết.

Nguyện cho tất cả chúng sinh làm Pháp sư bất khuất, không ai vấn nạn cùng tận được.

Nguyện cho tất cả chúng sinh làm Pháp sư vô ngại được ánh sáng vô ngại của tất cả pháp.

Nguyện cho tất cả chúng sinh làm Pháp sư tạng trí hay khéo diễn thuyết tất cả Phật pháp.

Nguyện cho tất cả chúng sinh làm Pháp sư tự tại khéo phân biệt trí tuệ của Như Lai.

Nguyện cho tất cả chúng sinh làm Pháp sư như nhãn nói pháp như thật không do người khác dạy.

Nguyện cho tất cả chúng sinh làm Pháp sư ghi nhớ tất cả Phật pháp, thuyết pháp đúng lý không trái câu nghĩa.

Nguyện cho tất cả chúng sinh làm Pháp sư tu hành đạo vô tướng, tự trang nghiêm với những diệu tướng, phóng ra vô lượng ánh sáng khéo vào các pháp.

Nguyện cho tất cả chúng sinh làm Pháp sư thân lớn, thân đầy khắp tất cả cõi nước nổi mây pháp lớn, rưới mưa Phật pháp.

Nguyện cho tất cả chúng sinh làm Pháp sư giữ tạng pháp, dựng cờ cao tột hộ trì Phật pháp, khiến cho biển chánh pháp không với giảm.

Nguyện cho tất cả chúng sinh làm Pháp sư pháp nhật được biện tài của Phật, khéo nói các pháp.

Nguyện cho tất cả chúng sinh làm Pháp sư phương tiện diệu âm khéo diễn nói vô biên tạng cõi pháp.

Nguyện cho tất cả chúng sinh làm Pháp sư đạt pháp bờ kia dùng trí thần thông khai tạng chánh pháp.

Nguyện cho tất cả chúng sinh làm Pháp sư an trụ nơi chánh pháp diễn nói trí tuệ rốt ráo của Như Lai.

Nguyện cho tất cả chúng sinh làm Pháp sư thấu rõ các pháp, có thể nói vô lượng vô tận công đức.

Nguyện cho tất cả chúng sinh làm Pháp sư không lừa dối thế gian, hay dùng phương tiện làm cho mọi người vào thật tế.

Nguyện cho tất cả chúng sinh làm Pháp sư phá các chúng ma, có thể khéo rõ biết tất cả nghiệp ma.

Nguyện cho tất cả chúng sinh làm Pháp sư được chư Phật thâm nhận, rời tâm chấp ngã, ngã sở.

Nguyện cho tất cả chúng sinh làm Pháp sư an ổn tất cả thế gian, thành tựu nguyện

lực thuyết pháp của Bồ-tát.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát lại đem những thiện căn hồi hướng như vậy:

Hồi hướng chẳng vì chấp trước nghiệp, hồi hướng chẳng vì chấp trước báo, hồi hướng chẳng vì chấp trước tâm, hồi hướng chẳng vì chấp trước pháp, hồi hướng chẳng vì chấp trước sự, hồi hướng chẳng vì chấp trước nhân, hồi hướng chẳng vì chấp trước ngữ ngôn, âm thanh, hồi hướng chẳng vì chấp trước danh, cú, văn thân, hồi hướng chẳng vì chấp trước hồi hướng, hồi hướng chẳng vì chấp trước lợi ích cho chúng sinh.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát lại đem thiện căn hồi hướng như vậy:

Hồi hướng chẳng vì tham chấp cảnh giới của sắc, hồi hướng chẳng vì tham chấp cảnh giới của thanh, hương, vị, xúc, pháp, hồi hướng chẳng vì cầu sinh cõi trời, hồi hướng chẳng vì cầu dục lạc, hồi hướng chẳng vì mền cảnh giới cõi Dục, hồi hướng chẳng vì cầu quyến thuộc, hồi hướng chẳng vì cầu tự tại, hồi hướng chẳng vì cầu vui sinh tử, hồi hướng chẳng vì chấp trước sinh tử, hồi hướng chẳng vì thích các cõi, hồi hướng chẳng vì cầu sự vui hòa hợp, hồi hướng chẳng vì cầu chỗ đáng ưa thích, hồi hướng chẳng vì mang tâm độc hại, hồi hướng vì chẳng cầu hoại thiện căn, hồi hướng vì chẳng nương tựa ba cõi, hồi hướng vì chẳng chấp các Thiên định giải thoát Tam-muội, hồi hướng vì chẳng trụ nơi thừa Thanh văn, Bích-chi-phật, mà hồi hướng chỉ vì giáo hóa điều phục tất cả chúng sinh, hồi hướng chỉ vì thành tựu viên mãn trí Nhất thiết trí, hồi hướng chỉ vì được trí vô ngại, hồi hướng chỉ vì được thiện căn thanh tịnh không chướng ngại, hồi hướng chỉ vì làm cho tất cả chúng sinh thoát khỏi sinh tử chứng đại trí tuệ, hồi hướng chỉ vì làm cho tâm đại Bồ-đề như Kim cang không hư hoại, hồi hướng chỉ vì thành tựu pháp bất tử rốt ráo, hồi hướng chỉ vì dùng vô lượng trang nghiêm để trang nghiêm chủng tánh Phật, thị hiện trí Nhất thiết tự tại, hồi hướng chỉ vì cầu trí đại thân thông ánh sáng tất cả pháp của Bồ-tát, hồi hướng chỉ vì ở khắp cõi pháp cõi hư không tất cả cõi Phật thực hành hạnh Phổ hiền viên mãn bất thoái, mặc áo giáp đại nguyện kiên cố, làm cho tất cả chúng sinh an trụ nơi bậc Phổ hiền, hồi hướng chỉ vì cùng tận kiếp vị lai, độ thoát chúng sinh thường không ngừng nghỉ, thị hiện bậc Nhất thiết trí, ánh sáng vô ngại hằng không dứt.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát lúc đem thiện căn đó hồi hướng, thì dùng tâm như vậy mà hồi hướng:

Dùng tâm bình đẳng của bản tánh mà hồi hướng. Dùng tâm bình đẳng của pháp tánh mà hồi hướng. Dùng tâm bình đẳng vô lượng của tất cả chúng sinh mà hồi hướng. Dùng tâm bình đẳng không tranh cãi mà hồi hướng. Dùng tâm bình đẳng của tự tánh không khởi mà hồi hướng. Dùng tâm biết các pháp không loạn mà hồi hướng. Dùng tâm bình đẳng vào ba đời mà hồi hướng. Dùng tâm phát sinh chủng tánh Phật ba đời mà hồi hướng. Dùng tâm thân thông được bất thoái thất mà hồi hướng. Dùng tâm sinh thành hạnh trí Nhất thiết mà hồi hướng.

Lại vì làm cho tất cả chúng sinh lìa hẳn tất cả địa ngục mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sinh chẳng vào loại súc sinh mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sinh chẳng đến chỗ Diêm vương mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sinh trừ diệt tất cả pháp chướng đạo mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sinh đầy đủ tất cả thiện căn mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sinh có thể ứng theo thời chuyển pháp luân khiến mọi loài đều hoan hỷ mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sinh vào mười Lực mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sinh đầy đủ vô biên pháp nguyện thanh tịnh của Bồ-tát mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sinh tùy thuận tất cả Thiện tri thức khuyến bảo,

tâm Bồ-đề được đầy đủ mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sinh thọ trì tu hành Phật pháp sâu xa, được ánh sáng của trí tuệ Phật mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sinh tu hạnh vô chướng ngại của Bồ-tát luôn hiện tiền mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sinh thường thấy chư Phật hiện tiền mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sinh được ánh sáng pháp thanh tịnh thường hiện tiền mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sinh được tâm đại Bồ-đề vô úy thường hiện tiền mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sinh được trí chẳng nghĩ bàn của Bồ-tát thường hiện tiền mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sinh cứu hộ khắp mọi loài khiến tâm đại Bi thanh tịnh thường hiện tiền mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sinh dùng vô lượng, vô số các thứ trang nghiêm thắng diệu để trang nghiêm tất cả cõi Phật mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sinh diệt trừ tất cả lưới nghiệp tranh chấp của chúng sinh mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sinh ở tất cả cõi Phật đều tu hạnh Bồ-tát không nương tựa mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sinh phát tâm trí Nhất thiết chủng vào tất cả pháp môn rộng lớn của Phật mà hồi hướng.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát lại đem thiện căn chánh niệm thanh tịnh mà hồi hướng: Vì trí tuệ quyết định mà hồi hướng. Vì biết hết tất cả phương tiện của Phật pháp mà hồi hướng. Vì thành tựu trí vô lượng vô ngại mà hồi hướng. Vì muốn đầy đủ tâm thanh tịnh thù thắng mà hồi hướng. Vì tất cả chúng sinh trụ nơi đại Từ mà hồi hướng. Vì tất cả chúng sinh trụ nơi đại Bi mà hồi hướng. Vì tất cả chúng sinh trụ nơi đại Hỷ mà hồi hướng. Vì tất cả chúng sinh trụ nơi đại Xả mà hồi hướng. Vì lia hẳn chấp nơi hai bên, an trụ nơi thiện căn thù thắng mà hồi hướng. Vì tư duy quán sát phân biệt diễn thuyết tất cả pháp duyên khởi mà hồi hướng. Vì dựng cờ tâm đại dũng mãnh mà hồi hướng. Vì lập tạc cờ không ai thắng được mà hồi hướng. Vì phá trừ các chúng ma mà hồi hướng. Vì được tâm vô ngại thanh tịnh đối với tất cả pháp mà hồi hướng. Vì tu tất cả hạnh Bồ-tát không thoái chuyển mà hồi hướng. Vì được tâm thích câu pháp bậc nhất thù thắng mà hồi hướng. Vì được tâm thích câu những pháp công đức, trí Nhất thiết chủng tự tại thanh tịnh mà hồi hướng. Vì làm viên mãn tất cả nguyện, trừ tất cả tranh chấp được pháp vô ngại thanh tịnh của Phật, vì tất cả chúng sinh chuyển pháp luân bất thoái mà hồi hướng. Vì được mặt trời trí tuệ nơi pháp tối thượng thù thắng của Phật do trăm ngàn ánh sáng trang nghiêm, chiếu khắp tất cả chúng sinh trong cõi pháp mà hồi hướng. Vì muốn điều phục tất cả chúng sinh tùy chỗ họ ưa thích thường làm cho họ được thỏa mãn, chẳng bỏ bản nguyện, cùng tận đời vị lai, lắng nghe chánh pháp, tu tập đại hạnh, được trí tuệ thanh tịnh, ánh sáng lia cấu nhiễm, dứt trừ tất cả kiêu mạn, tiêu diệt tất cả phiền não, xé lưới ái dục, phá tối ngu si, đầy đủ pháp vô cấu vô ngại mà hồi hướng. Vì tất cả chúng sinh, trong vô số kiếp thường siêng tu tập hạnh trí Nhất thiết không thoái chuyển, mỗi chúng sinh đều khiến được diệu tuệ vô ngại, thị hiện thần thông tự tại của Phật không ngừng nghỉ mà hồi hướng.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát lúc đem những thiện căn hồi hướng như vậy, chẳng tham vướng nơi cảnh giới năm dục của ba cõi. Vì sao? Vì Đại Bồ-tát phải dùng thiện căn không tham mà hồi hướng. Phải dùng thiện căn không sân mà hồi hướng. Phải dùng thiện căn không si mà hồi hướng. Phải dùng thiện căn chẳng hại mà hồi hướng. Phải dùng thiện căn lia kiêu mạn mà hồi hướng. Phải dùng thiện căn chẳng dua nịnh, lừa dối mà hồi hướng. Phải dùng thiện căn chất trực mà hồi hướng. Phải dùng thiện căn tinh tấn mà hồi hướng. Phải dùng thiện căn tu tập mà hồi hướng.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát lúc hồi hướng như vậy, được tâm thanh tịnh, tín tưởng, đối

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

với hạnh Bồ-tát vui mừng lãnh thọ, tu tập đạo Đại Bồ-tát thanh tịnh, đủ chủng tánh Phật, được trí tuệ Phật, bỏ tất cả ác, lìa các nghiệp ma, gần gũi thiện hữu, thành tựu đại nguyện, thỉnh các chúng sinh lập hội đại thí.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát lại đem thiện căn do pháp thí sinh ra đây mà hồi hướng như vậy:

Làm cho tất cả chúng sinh được âm thanh vi diệu trong thanh, được âm thanh êm dịu, được âm thanh như tiếng trống trời, được âm thanh vô lượng, vô số chẳng thể nghĩ bàn, được âm thanh dễ mến, được âm thanh thanh tịnh, được âm thanh hiện bày cùng khắp tất cả cõi Phật, được âm thanh trang nghiêm với trăm ngàn triệu vô số công đức, được âm thanh cao xa, được âm thanh lớn rộng, được âm thanh diệt tất cả tán loạn, được âm thanh đầy khắp cõi pháp, được âm thanh thấu gồm tất cả ngữ ngôn của chúng sinh, được trí biết vô biên âm thanh của tất cả chúng sinh, được trí biết tất cả âm thanh ngôn ngữ thanh tịnh, được trí biết vô lượng âm thanh ngôn ngữ, được âm thanh rất tự tại vào trí tất cả âm thanh, được tất cả âm thanh trang nghiêm thanh tịnh, được âm thanh nơi tất cả thế gian không nhằm chán, được âm thanh rốt ráo chẳng hệ thuộc tất cả thế gian, được âm thanh hoan hỷ, được âm thanh ngôn ngữ thanh tịnh của Phật, được âm thanh diễn thuyết tất cả Phật pháp xa lìa mê mờ, danh tiếng đồn khắp, được âm thanh khiến tất cả chúng sinh được tất cả pháp Đà-la-ni trang nghiêm, được âm thanh diễn thuyết tất cả vô lượng pháp, được âm thanh đến khắp pháp giới vô lượng chúng hội đạo tràng, được âm thanh thấu giữ pháp cú Kim cang chẳng thể nghĩ bàn, được âm thanh khai thị tất cả pháp, được âm thanh tạng trí tuệ có thể diễn nói vô số câu chữ sai biệt, được âm thanh tương tục, chẳng chấp trước, diễn thuyết tất cả pháp, được âm thanh ánh sáng của tất cả pháp chiếu soi, được âm thanh có thể làm cho tất cả thế gian thanh tịnh rốt ráo đến trí Nhất thiết, được âm thanh thấu tóm khắp câu nghĩa của tất cả pháp, được âm thanh thần lực hộ trì tự tại vô ngại, được âm thanh đạt đến trí rốt ráo của tất cả thế gian.

Đại Bồ-tát lại đem căn lành này làm cho tất cả chúng sinh được âm thanh không thấp kém, được âm thanh không bố úy, được âm thanh không nhiễm chấp, được âm thanh làm cho tất cả đại chúng nơi đạo tràng đều hoan hỷ, được âm thanh êm ái tùy thuận, được âm thanh khéo nói tất cả Phật pháp, được âm thanh dứt nghi niệm của tất cả chúng sinh làm cho họ đều được giác ngộ, được âm thanh đầy đủ biện tài, được âm thanh làm tỉnh giấc ngủ dài của tất cả chúng sinh.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát lại đem thiện căn hồi hướng như vậy:

Nguyện cho tất cả chúng sinh lìa các lỗi ác, được thân pháp thanh tịnh.

Nguyện cho tất cả chúng sinh lìa các lỗi ác, được công đức thanh tịnh, vi diệu.

Nguyện cho tất cả chúng sinh lìa các lỗi ác, được tướng vi diệu thanh tịnh.

Nguyện cho tất cả chúng sinh lìa các lỗi ác, được nghiệp quả thanh tịnh.

Nguyện cho tất cả chúng sinh lìa các lỗi ác, được tâm trí Nhất thiết thanh tịnh.

Nguyện cho tất cả chúng sinh lìa các lỗi ác, được tâm Bồ-đề thanh tịnh vô lượng.

Nguyện cho tất cả chúng sinh lìa các lỗi ác, được phương tiện thanh tịnh, biết rõ các căn tánh.

Nguyện cho tất cả chúng sinh lìa các lỗi ác, được tin hiểu thanh tịnh.

Nguyện cho tất cả chúng sinh lìa các lỗi ác, được thanh tịnh siêng tu hạnh nguyện vô ngại.

Nguyện cho tất cả chúng sinh lìa các lỗi ác, được chánh niệm thanh tịnh biện tài trí

tuệ.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát lại vì tất cả chúng sinh đem tất cả thiện căn hồi hướng như vậy:

Nguyện được đủ loại thân vi diệu thanh tịnh, đó là thân sáng chói, thân lia như, thân không nhiễm, thân thanh tịnh, thân rất thanh tịnh, thân lia trần, thân lia trần hết mức, thân lia cấu, thân khả ái, thân không chướng ngại, đối với tất cả thế giới, hiện hình tượng nghiệp báo, đối với tất cả thế gian hiện hình tượng ngôn thuyết, đối với tất cả cung điện hiện hình tượng an lập, như gương sáng sạch, tất cả hình tượng đều tự nhiên hiển hiện. Chỉ bày cho chúng sinh hạnh đại Bồ-đề, pháp mầu sâu xa, các thứ công đức, những đạo tu hành, những hạnh thành tựu, hạnh nguyện của Bồ-tát. Lại cũng chỉ bày cho chúng sinh thấy biết Đức Phật xuất thế ở một thế giới, ở tất cả thế giới. Chỉ bày thần thông biến hóa của tất cả Phật, chỉ bày oai lực giải thoát chẳng thể nghĩ bàn của chư Bồ-tát cho tất cả chúng sinh. Lại chỉ bày cho các chúng sinh thành tựu viên mãn hạnh nguyện và tất cả trí tánh của Bồ-tát Phổ Hiền.

Đạo Bồ-tát theo phương tiện dùng những thân thanh tịnh vi diệu như vậy để thấu giữ tất cả chúng sinh, làm cho họ đều thành tựu thân trí Nhất thiết công đức thanh tịnh.

Chư Phật tử! Đại Bồ-tát lại đem thiện căn do pháp thí phát sinh mà hồi hướng như vậy:

Nguyện thân tôi ở thế giới nào cũng tu hạnh Bồ-tát, chúng sinh được thấy thì đều chẳng luống uổng, họ đều phát tâm Bồ-đề trọn không thoái chuyển, thuận theo nghĩa chân thật không bị lay động, ở tất cả thế giới, tốt cùng kiếp vị lai luôn an trụ nơi đạo Bồ-tát không hề mệt mỏi, đại Bi tràn khắp lượng đồng cội pháp, biết căn tánh của chúng sinh, thuyết pháp phải thời, luôn không ngừng nghỉ. Đối với các bậc Thiện tri thức, tâm thường chánh niệm, cho đến trong khoảng một sát-na chẳng hề rời bỏ. Tất cả chư Phật thường hiện tiền, tâm vững chánh niệm chưa hề biếng trễ, tu những thiện căn không chút hư dối, đặt để chúng sinh nơi trí Nhất thiết làm cho họ không thoái chuyển, đủ tất cả ánh sáng của Phật pháp, giữ mây đại pháp, thọ mưa đại pháp, tu hạnh Bồ-tát, vào tất cả chúng sinh, vào tất cả cội Phật, vào tất cả pháp, vào tất cả ba đời, vào trí nghiệp báo của tất cả chúng sinh, vào trí phương tiện khéo léo của tất cả Bồ-tát, vào trí xuất sinh của tất cả Bồ-tát, vào trí cảnh giới thanh tịnh của tất cả Bồ-tát, vào thần thông tự tại của tất cả Phật, vào tất cả cội pháp vô biên an trụ nơi đây để tu hạnh Bồ-tát.

□